

ONPEILBAAR DIEP

*Als het ochtend wordt
is hij daar, die jonge meeuw
dicht bij het huisvuil;
kalm, onze blik trotserend
pikt hij in – wat hem bevalt.*

Bij afnemend eb zie ik ze vaak staan op een golfbreker aan de kustlijn, statig en vooral stil. Dit beeld van deze kolonie zilvermeeuwen – in één seconde gevat – scheidt een absoluut gevoel van tijdloosheid.

Wanneer ik hen nader, lees ik schranderheid in hun oogjes; en vraag me af wat hen bezighoudt. Wat zou ik graag even in hun hoofd willen kijken! Ik denk daarbij aan het verhaal over Jonathan Livingstone Seagull, de meeuw die boven het alledaagse wil uitstijgen ... een metafoor voor jou en mij in onze zoektocht naar 'het hogere'?

*Geruis in mijn hoofd –
het malen van gedachten
en, wat dat me zegt.*

Achter mij klinkt luid gejuich. Een groep schoolkinderen stormt naar de golfbreker. Klapwiekend stijgt de kolonie op. Hoger en hoger gaan ze; laten de dreiging ver achter zich. Tot rust gekomen zeilen ze mee met de wind – in hun wereld – in hun universum.

Chris Van de Rijck